

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 10.

Vydána dne 23. února 1929.

Obsah: **23.** Úmluva mezi republikou Československou a Švýcarskem o uznání a výkonu soudních rozhodnutí.

23.

Úmluva

mezi republikou Československou a Švýcarskem o uznání a výkonu soudních rozhodnutí.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

A

KONFEDERACE ŠVÝCARSKÉ

BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA S DODATKOVÝM PROTOKOLEM:

Convention

entre la République Tchécoslovaque et la Suisse relative à la reconnaissance et à l'exécution de décisions judiciaires.

Le Président de la République Tchécoslovaque et le Conseil Fédéral de la Confédération Suisse ont jugé utile de conclure une Convention relative à la reconnaissance et à l'exécution de décisions judiciaires et ont nommé à cet effet pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

Le Président de la République
Tchécoslovaque:

Monsieur **Emil Spira**,

Docteur en droit, Chef de Section au Ministère de la Justice, et

Monsieur **Karel Halfar**,

Docteur en droit, Chef du Département des Traités Internationaux au Ministère des Affaires Etrangères;

Le Conseil Fédéral de la Confédération Suisse:

Monsieur **Heinrich Häberlin**,

Président de la Confédération Suisse, Chef du Département Fédéral de Justice et Police;

(Překlad).

Úmluva

mezi republikou Československou a švýcarskem o uznání a výkonu soudních rozhodnutí.

President republiky Československé a Spolková Rada konfederace švýcarské pokládali za užitečné uzavřít úmluvu o uznání a výkonu soudních rozhodnutí a jmenovali k tomuto cíli svými zmocněnci:

President republiky
Československé:

pana JUDra **Emila Spira**,

odborového přednostu ministerstva spravedlnosti, a

pana JUDra **Karla Halfara**,

přednostu oddělení mezinárodních smluv v ministerstvu zahraničních věcí;

Spolková Rada konfederace
švýcarské:

pana **Jindřicha Häberlina**,

presidenta švýcarské konfederace, přednostu spolkového odboru právního a policejního,

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article premier.

L'autorité des décisions judiciaires rendues en matière civile ou en matière commerciale dans l'un des Etats contractants sera reconnue dans l'autre Etat si elles remplissent les conditions suivantes:

1° que, pour l'affaire en question les règles de compétence judiciaire internationale admises par le droit de l'Etat dans lequel la décision est invoquée n'excluent pas la juridiction de l'autre Etat;

2° que la reconnaissance de la décision ne soit pas contraire à l'ordre public ou aux principes du droit public de l'Etat où la décision est invoquée;

3° que, d'après la loi de l'Etat où la décision a été rendue, celle-ci soit passée en force de chose jugée;

4° qu'en cas de jugement par défaut, la partie défaillante contre laquelle la décision est invoquée ait été régulièrement citée, conformément à la loi de l'Etat où la décision a été rendue, et que la citation l'ait atteinte en temps utile.

L'examen par les autorités de l'Etat où la décision est invoquée ne portera que sur les conditions énumérées sous chiffres 1 à 4. Ces autorités devront examiner d'office si les dites conditions sont remplies.

Article 2.

En considération des cas où la Suisse, sur la base de l'article 59 de la constitution fédérale, ne reconnaît pas, dans le sens de l'article premier, chiffre 1, de la présente Convention, la juridiction d'un autre Etat, il est disposé par analogie ce qui suit:

La juridiction suisse ne sera pas reconnue en Tchécoslovaquie à l'égard des réclamations personnelles contre le débiteur solvable qui avait son domicile en Tchécoslovaquie au moment de l'ouverture d'action, si ce débiteur n'a pas convenu d'un for en Suisse ou n'est pas entré en matière, sans réserve, sur le fond de l'action introduite devant le juge suisse.

Cette disposition ne mettra pas obstacle à ce que la juridiction suisse soit reconnue lorsque le débiteur sera recherché au for de son établissement commercial ou industriel ou de sa succursale pour des réclamations dont la cause

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Článek 1.

Soudní rozhodnutí vydaná v jednom ze smluvních států ve věcech občanských nebo obchodních budou uznána ve státě druhém, vyhovují-li těmto podmínkám:

1. že předpisy o mezinárodní soudní příslušnosti platné podle práva státu, kde rozhodnutí jest uplatňováno, nevylučují příslušnosti druhého státu k rozhodování ve věci, o kterou se jedná;

2. že uznání rozhodnutí nepřičí se veřejnému pořádku nebo zásadám veřejného práva státu, kde jest rozhodnutí uplatňováno;

3. že rozhodnutí nabylo moci práva podle zákona státu, kde bylo vydáno;

4. že v případě rozsudku pro zmeškání obměškalá strana, proti které rozhodnutí jest uplatňováno, byla řádně obeslána podle zákona státu, kde bylo rozhodnutí vydáno, a že obeslání bylo jí včas doručeno.

Zkoumání soudy (úřady) státu, kde rozhodnutí jest uplatňováno, bude se vztahovati pouze na podmínky, vypočítané pod číslem 1—4. Těmto soudům (úřadům) bude z úřední povinnosti zkoumati, zda zmíněné podmínky byly splněny.

Článek 2.

Vzhledem k případům, ve kterých Švýcarsko na základě čl. 59 spolkové ústavy neuznává příslušnosti jiného státu k rozhodování podle čl. 1, čís. 1., této úmluvy, stanoví se obdobně toto:

Švýcarská příslušnost nebude uznána v Československu pro osobní nároky vůči dlužníku způsobilému platiti, který měl v době zahájení řízení svoje bydliště v Československu, leč že by onen dlužník podrobil se některému švýcarskému soudu anebo se pustil bez výhrady do sporu o žalobě, podané u švýcarského soudce.

Toto ustanovení nebude překážkou uznání švýcarské příslušnosti, bude-li dlužník žalován u soudu svého obchodního nebo průmyslového podniku nebo svého odštěpného závodu pro nároky vzešlé z provozování tohoto podniku

remonte à l'exploitation de cet établissement, ou encore lorsqu'une demande reconventionnelle en connexité avec la demande principale aura été introduite au for de cette dernière.

Ne seront pas considérées comme réclamations personnelles au sens du présent article les actions fondées sur le droit de la famille et le droit des successions, ainsi que les actions réelles et les actions mixtes.

Articles 3.

Les décisions judiciaires rendues dans l'un des Etats contractants pourront être mises à exécution dans l'autre Etat si elles sont exécutoires dans l'Etat où elles ont été rendues et si elles remplissent les conditions énumérées dans l'article premier, chiffres 1 à 4.

L'examen par les autorités de l'Etat où l'exécution est demandée ne portera que sur les exigences indiquées au précédent alinéa. Ces autorités devront examiner d'office s'il est satisfait aux dites exigences.

Article 4.

La partie qui invoque la décision ou qui en demande l'exécution devra produire:

1° une expédition de la décision remplissant les conditions nécessaires à son authenticité;

2° les pièces de nature, à établir que la décision est passée force de chose jugée et, s'il y a lieu, qu'elle est devenue exécutoire;

3° une copie authentique de l'assignation (article premier, chiffre 4) de la partie qui a fait défaut à l'instance;

4° une traduction des pièces énumérées ci-dessus certifiée conforme d'après les prescriptions de l'un ou l'autre Etat, sauf dispense de cette obligation par l'autorité compétente; la traduction sera produite en Tchécoslovaquie en langue tchécoslovaque, en Suisse dans la langue de l'autorité requise.

Article 5.

Les sentences arbitrales rendues dans l'un des Etats contractants et y ayant la même autorité que les décisions judiciaires seront reconnues et mises à exécution dans l'autre Etat si elles satisfont aux prescriptions des articles précédents, en tant que celles-ci sont applicables.

Il en sera de même pour les transactions judiciaires et pour les transactions conclues devant des arbitres ou des tribunaux arbitraux.

nebo bude-li v souvislosti se žalobou hlavní před soudem příslušným pro tuto žalobu podána žaloba navzájem.

Za osobní nároky podle tohoto článku nebudou pokládány nároky z práva rodinného a dědického, jakož i nároky věcné a smíšené.

Článek 3.

Soudní rozhodnutí vydaná v jednom ze smluvních států budou moci býti vykonána ve státě druhém, jsou-li vykonatelná ve státě, kde byla vydána a vyhovují-li podmínkám uvedeným v článku 1., čís. 1—4.

Zkoumání soudy (úřady) státu, kde se žádá za výkon, bude se vztahovati pouze na požadavky uvedené v předcházejícím odstavci. Tyto soudy (úřady) jsou povinny zkoumati z úřední povinnosti, zda zmíněné požadavky byly splněny.

Článek 4.

Strana, která uplatňuje rozhodnutí nebo žádá za jeho výkon, musí předložit:

1. vyhotovení rozhodnutí, jež vyhovuje podmínkám nutným k průkazu pravosti;

2. listiny způsobilé prokázati, že rozhodnutí nabylo moci práva, a pokud se týče, že se stalo vykonatelným;

3. hodnověrný opis obsílky (článek 1., č. 4) strany obmeškalé ve sporu;

4. překlad listin shora vypočtených, ověřený podle předpisů jednoho neb druhého státu, leč by příslušný soud (úřad) na splnění této podmínky netrval; překlad bude předložen v Československu v jazyku československém, ve Švýcarsku v jazyku dožádaného soudu (úřadu).

Článek 5.

Výroky rozhodčí vydané v jednom ze smluvních států, které tam mají stejnou platnost jako rozhodnutí soudní, budou uznány a vykonatelné ve státě druhém, vyhovují-li předpisům předchozích článků, pokud jest jich možno použití.

Totéž platí o soudních smírech a smírech sjednaných před rozhodci nebo rozhodčími soudy.

Article 6.

La loi de l'Etat requis régira la compétence et la procédure en matière d'exécution.

Article 7.

Les dispositions de la présente Convention s'appliqueront quelle que soit la nationalité des parties.

Article 8.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées à Prague.

Cette Convention entrera en vigueur un mois après l'échange des ratifications et produira ses effets encore un an après la dénonciation qui pourra avoir lieu en tout temps.

En foi de quoi les Plénipotentiaires ont signé la présente Convention, en deux exemplaires.

Fait à Berne, le vingt et un décembre mil neuf cent vingt-six.

Dr. EMIL SPIRA, m. p.

Dr. KAREL HALFAR, m. p.

H. HÄBERLIN, m. p.

Protocole Additionnel.

Les Plénipotentiaires des Parties contractantes, en passant à la signature de la Convention entre la République Tchécoslovaque et la Suisse relative à la reconnaissance et à l'exécution de décisions judiciaires, se sont mis d'accord pour constater ce qui suit:

I.

Seront considérées comme des décisions judiciaires au sens de la Convention les décisions rendues en matière civile ou commerciale, dans la procédure soit contentieuse soit non contentieuse, par les tribunaux ordinaires, les tribunaux spéciaux, les tribunaux arbitraux ou les autorités de tutelle (curatelle).

Les décisions rendues, dans un procès pénal, sur conclusion de la partie civile, et les décisions prononçant la faillite ou homologuant un concordat ne seront pas considérées comme des décisions judiciaires en matière civile ou commerciale au sens de la Convention.

II.

Si des doutes surgissent quant à la portée de l'article 2, le Département Fédéral de Jus-

Článek 6.

Příslušnost a řízení ve věcech exekučních řídí se zákony státu dožádaného.

Článek 7.

Ustanovení této úmluvy jest použití bez ohledu na státní příslušnost stran.

Článek 8.

Tato úmluva bude ratifikována a ratifikační listiny budou vyměněny v Praze.

Úmluva nabude působnosti měsíc po výměně ratifikačních listin a podrží svoji účinnost ještě rok po výpovědi, která může býti dána kdykoliv.

Čemuž na svědomí zmocněnci podepsali tuto úmluvu ve dvou vyhotoveních.

Dáno v Bernu, dne 21. prosince roku tisícího devítistého dvacátého šestého.

Dr. EMIL SPIRA v. r.

Dr. KAREL HALFAR v. r.

H. HÄBERLIN v. r.

Dodatkový protokol.

Přikročující k podpisu úmluvy mezi republikou Československou a Švýcarskem o uznání a výkonu soudních rozhodnutí, zjišťují plnomocníci smluvních stran shodně toto:

I.

Za soudní rozhodnutí podle této úmluvy jest považovati rozhodnutí vydaná ve věcech občanských nebo obchodních, ať v řízení sporném či nesporném soudy řádnými, zvláštními, rozhodčími či úřady poručenskými (sirotčími).

Rozhodnutí vydaná v řízení trestním na návrh soukromé strany, rozhodnutí o uvalení konkursu či o potvrzení narovnání nepovažují se za rozhodnutí soudní ve věcech občanských nebo obchodních podle této úmluvy.

II.

Vzniknou-li pochybnosti o dosahu článku 2., sdělí si spolkový odbor právní a policejní a

tice et Police et le Ministère de la Justice Tchécoslovaque se communiqueront les renseignements utiles, sous réserve toutefois de la liberté de décision des tribunaux.

III.

Il est constaté, à la demande du Plénipotentiaire suisse, que la Convention s'appliquera aussi aux décisions judiciaires, sentences arbitrales et transactions judiciaires passées en force de chose jugée avant son entrée en vigueur.

IV.

Le présent protocole fait partie intégrante de la Convention.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires ont signé ce protocole.

Fait à Berne, en deux exemplaires, le vingt et un décembre mil neuf cent vingt-six.

Dr. EMIL SPIRA, m. p.

Dr. KAREL HALFAR, m. p.

H. HÄBERLIN, m. p.

III.

Na žádost švýcarského plnomocníka se zjišťuje, že úmluva vztahuje se též na soudní rozhodnutí, výroky rozhodčí a soudní smíry, jež nabyly právní moci před účinností této úmluvy.

IV.

Tento protokol tvoří podstatnou část úmluvy.

Čemuž na svědomí zmocněnci podepsali tento protokol.

Dáno v Bernu ve dvou vyhotoveních dne 21. prosince roku tisícího devítistého dvacátého šestého.

Dr. EMIL SPIRA v. r.

Dr. KAREL HALFAR v. r.

H. HÄBERLIN v. r.

PROZKOUMAVŠE TUTO ÚMLUVU S DODATKOVÝM PROTOKOLEM, SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JE.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČETÍ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM, DNE 10. ČERVENCE LÉTA TISÍCIHO DEVÍTISTÉHO DVACÁTÉHO SEDMÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

T. G. MASARYK v. r.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:

Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

L. S.

Vyhláší se s tím, že ratifikační listiny byly vyměněny dne 24. ledna 1929 a že úmluva s Dodatkovým protokolem nabývá podle čl. 8. působnosti měsíc po výměně ratifikačních listin.

Dr. Beneš v. r.